

Есень ще заплаче,
Сълзи ще пролѣи —
Майка тѣй печална
Рожби си жалѣи! . .

А. С.

А. Т. Давидовъ.

Страшниятъ замъкъ.

(Приказка).

I.

На една висока планина, надъ пропаститѣ и скалитѣ, билъ построенъ нѣкога си страшенъ замъкъ „Чернокотъ“.

Той ималъ изгледъ на огромна глава на черъ котакъ, съ разтворени уста и съ ясно-блѣстящи зелени очи. И нощемъ, когато тия пламнали очи блѣсвали съ своя зеленъ блѣсъкъ, не една мишка падала въ несвѣсъ; не единъ плъхъ зажумѣвалъ и избѣгвалъ далечъ отъ мрачния замъкъ! . .

Даже котацитѣ и коткитѣ се бояли отъ тоя зловѣщъ замъкъ отъ котешка глава. На... главата била три пжти по-голѣма отъ цѣлата котка, а това не значи ли нѣщо! . .